

RADNO PRAVO – Naknada štete zbog nekorištenja godišnjeg odmora

Prema odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-3440/07 radnik ostvaruje pravo na godišnji odmor nakon šest mjeseci neprekidnog rada. Za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće. Ako krivnjom poslodavca nije koristio godišnji odmor, radniku pripada pravo na naknadu štete zbog povrede njegova prava iz radnog odnosa.

„Prema odredbi članka 50. stavak 1. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 137/04 - pročišćeni tekst) radnik koji se prvi put zaposli ostvaruje pravo na godišnji odmor nakon šest mjeseci neprekidnog rada te dalje ima pravo na godišnji odmor za svaku kalendarsku godinu u trajanju od najmanje 18 radnih dana (članak 47. stavak 1. Zakona o radu). Za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, sukladno odredbi članka 53. stavak 1. Zakona o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca, koja se mora isplatiti unaprijed ako drukčije nije određeno kolektivnim ugovorom ili sporazumom između radničkog vijeća i poslodavca (članak 53. stavak 2. Zakona o radu).

Prema odredbi članka 56. stavak 1. i 2. Zakona o radu raspored godišnjeg odmora utvrđuje poslodavac uzimajući u obzir potrebe rada i mogućnosti za odmor i razonodu radnika.

Prilikom prestanka ugovora o radu poslodavac je dužan radniku izdati potvrdu o korištenju godišnjeg odmora (članak 52. stavak 2. Zakona o radu).

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da je poslodavac dužan radniku omogućiti korištenje godišnjeg odmora i za to vrijeme mu isplatiti odgovarajuću naknadu, a u slučaju prestanka ugovora o radu dužan mu je izdati potvrdu o korištenju godišnjeg odmora, kako bi to pravo radnik mogao ostvarivati kod drugog poslodavca.

Radnik je isto tako dužan koristiti godišnji odmor i ne može tražiti da mu se umjesto korištenja godišnjeg odmora isplati naknada, što proizlazi iz odredbe članka 49. Zakona o radu prema kojoj je ništav sporazum o odricanju prava na godišnji odmor, odnosno o isplati naknade umjesto korištenja godišnjeg odmora.

Budući da je tijekom postupka utvrđeno da takav godišnji odmor tužitelj nije koristio krivnjom poslodavca, osim naknade plaća (koje je primio) tužitelju pripada i naknada štete jer je tuženik, time što tužitelju nije omogućio korištenje godišnjeg odmora povrijedio njegova prava iz radnog odnosa (članak 109. stavak 2. Zakona o radu) pa mu je dužan naknaditi štetu, što je pravilno zaključio i prvostupanjski sud.“